

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1018/2018
19.09.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Николе Станковића, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 6К бр. 128/11 од 01.02.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 410/18 од 15.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 19.09.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Станковића, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 6К бр. 128/11 од 01.02.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 410/18 од 15.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду 6К бр. 128/11 од 01.02.2018. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и три месеца. Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 47.946,00 динара и судски паушал у износу од 20.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 410/18 од 15.05.2018. године, одбијене су као неосноване жалбе Јавног тужиоца Другог основног јавног тужилаштва у Београду и бранилаца окривљеног, а првостепена пресуда, потврђена.

Против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 6К бр. 128/11 од 01.02.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 410/18 од 15.05.2018. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Станковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд укине обе нижестепене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одржао седницу већа без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство седници већа није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Станковића, је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су разлози под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом - члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Као разлог подношења захтева бранилац окривљеног АА, означава општу одредбу повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, али исту не конкретизује, већ у образложењу захтева наводи да су приликом доношења првостепене и другостепене пресуде повређене одредбе члана 37-41 Законика о кривичном поступку, а затим цитира одредбу члана 39. став 1. ЗКП као и члан 40. ЗКП којим је регулисано поступање судије када сазна за захтев за изузеће и указује да је у конкретном случају суд повредио одредбу члана 40. ЗКП а што је све довело у питање законитост поступања првостепеног суда у конкретном кривичном поступку.

Како повреде члана 37-41 ЗКП односно члана 39. став 1. ЗКП и члана 40. ЗКП, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, нису дозвољени законски разлози за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, а због повреда закона, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић